

Declarație

Eu, Alexei Mașeret, sunt persoana care trece în Republica Moldova prin a doua reabilitare judiciară penală. Din anul 2021 am aflat că, timp de mulți ani, am fost pedepsit și persecutat doar pentru faptul că cazul meu a devenit primul și unicul din istoria Moldovei în care instanța națională a rostit oficial cuvântul „tortură”, fără a informa victima însăși — pe mine.

Faptul statutului meu de victimă a torturii a fost ascuns. Instanțele m-au privat intenționat de informare privind ședințele și circumstanțele cauzei, iar numele meu de familie a fost denaturat — în loc de forma corectă „Mașeret”, a fost transcris intenționat ca „Makeret”, fapt ce are legătură directă cu drepturile mele în cadrul adopției internaționale. Instanțele moldovenești mi-au refuzat restabilirea numelui de familie la obținerea pașaportului internațional.

După hotărârea judecătorească din 13 octombrie 1998, prin care un ofițer de poliție a fost recunoscut vinovat de tortură, acesta a declarat că l-a torturat doar pe Mașeret Alexei, încercând să evite acuzațiile de tortură asupra altor persoane. A fost un caz unic în practica judiciară: instanța s-a aflat într-o situație asemănătoare unei „furci” din strategie de șah — în care acuzatul nu putea ieși din situație fără a recunoaște fapta.

Cu toate acestea, în loc să fie recunoscut statutul meu de victimă a torturii, instanța a eliberat ofițerul acuzat, fără a mă informa despre ședință. Mai mult, instanța a achitat doi alți contravenienți, ridicând acuzațiile și chiar compensându-le prejudiciul — deși aceștia au comis acțiuni ilegale față de alte persoane.

Astfel a fost creată o situație vădit injustă, inițiată de bunicul meu, fapt ce m-a transformat — pe mine, recunoscut oficial drept victimă a torturii — într-un acuzat într-un dosar penal. Am fost în continuare persecutat, fiind ascuns adevărul privind statutul meu confirmat.

Aceasta reprezintă o încălcare directă a normei imperative de drept internațional — jus cogens — care garantează interzicerea absolută a torturii. Impunitatea din cazul meu ilustrează acea anomalie juridică ce a stat la baza cauzei „Germania contra Italiei” în practica internațională.

Tortura nu este doar violență fizică sau batjocură. Este o formă de constrângere, îndreptată spre distrugerea personalității prin suferințe insuportabile și amenințarea vieții, obligând persoana să se autoacuze și să fie lipsită de propriile drepturi și libertăți.

Instanțele Moldovei, condamnându-mă și ascunzând de mine deciziile în dosarul nr. 1-568/98 din 13.10.1998, au confiscat efectiv bunurile și firma mea, profitând de interesele personale ale rudelor apropiate fostului ministru de interne Vladimir Voronin (ulterior președinte al Republicii Moldova). Mai târziu, aceste fapte au fost folosite de Oazu Nantoi, care, ascunzând circumstanțele cazului de tortură, și-a construit cariera politică. Soția sa, Ludmila Nantoi, este mătușa mea.

Prin urmare, istoria mea nu este doar un caz de nedreptate personală, ci un precedent juridic ce a scos la iveală încălcarea fundamentală și sistemică a normelor jus cogens în practica judiciară a Moldovei.

Mașeret Alexei – A©tor: